

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/150/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616215332
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6616215332.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému V. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom XXX XX I. nad F., o zaplatenie 4.609,36 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/175/2016-101 zo dňa 14.02.2018 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu zamietol (III. výrok) **p o t v r d z u j e**.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania (IV. výrok) **z r u š u j e** a vec mu v tomto rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 14.02.2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.609,36 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.609,36 Eur od 09.08.2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a úrok z omeškania v sume 2.453,77 Eur do 23.10.2016 v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok). Žalobu sčasti zaplatenia úroku vo výške 12,59 % ročne zo sumy 4.609,36 Eur od 24.10.2016 do zaplatenia a sčasti priznania úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.609,36 Eur od 24.10.2016 do 08.08.2017 zamietol (III. výrok). Žalobcovi priznal náhradu trov konania od žalovaného v plnom rozsahu, o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (IV. výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania začatého právnym predchodcom žalobcu 01.12.2016 bolo zaplatenie sumy 4.609,36 Eur, úroku z omeškania do 23.10.2016 vo výške 2.453,77 Eur, úroku vo výške 12,59 % p. a. zo sumy 4.609,36 Eur od 24.10.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,75 % p. a. zo sumy 4.609,36 Eur od 24.10.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania od žalovaného. Žalobu odôvodnil žalobca tým, strany sporu uzatvorili dňa 03.10.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 605 167, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 5.000,- Eur na bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX. V čl. 2 zmluvy o úvere (podmienky úveru) sa žalovaný zaviazal splatiť úver žalobcovi do 25.10.2017, a to pravidelnými anuitnými splátkami vo výške 112,72 Eur, v počte splátok 60, vždy k 25. dňu príslušného mesiaca formou bankového inkasa z účtu č. 3330249208/3100. Keďže žalovaný porušil povinnosť splácať úver riadne a včas, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 03.12.2013 v zmysle čl. 4 ods. 4 zmluvy o úvere. Pohľadávka žalobcu predstavuje ku dňu 23.10.2016 spolu sumu vo výške 7.063,13 Eur - istinu úveru 4.609,36 Eur a úroky z omeškania do 23.10.2016 vo výške 2.453,77 Eur. Istina peňažnej pohľadávky žalobcu vo výške 4.609,36

Eur sa v súlade s čl. 2 zmluvy o úvere úročí úrokom vo výške 12,59 % p. a. a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % p. a.

1.2. Okresný súd uznesením č. k. 8Csp/175/2016-55 zo dňa 18.10.2017, právoplatným dňa 23.10.2017 rozhodol, že pokračuje v spore s právnym nástupcom žalobcu Prima Banka Slovensko, a .s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, ktorý je nástupníckou obchodnou spoločnosťou pôvodného žalobcu Sberbank Slovensko, a. s., so sídlom Vysoká 9, 810 00 Bratislava, IČO: 17 321 123.

1.3. Súd prvej inštancie mal preukázané, že strany sporu dňa 03.10.2012 uzavreli zmluvu o spotrebnom úvere č. 605 167, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 5.000,- Eur právnym predchodcom žalobcu žalovanému pri fixnej úrokovej ročnej sadzbe 12,59 %, ročnej percentuálnej miere nákladov 14,82 % a priemernej RPMN 21,30 %. Celkové náklady spojené s úverom predstavovali sumu 6.945,20 Eur. Úver bol žalovaný povinný splácať ku 25. dňu príslušného mesiaca, pričom prvá splátka bola splatná 25.11.2012 a posledná 25.10.2017. Výška mesačnej splátky bola 112,72 Eur a ich počet 60. Súčasťou zmluvy bol splátkový kalendár k zmluve obsahujúci rozpis úrokov, istiny úveru a termín splatnosti. Žalovaný neuhradil ani jednu splátku, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú/mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 13.11.2013 a žiadal žalovaného na úhradu sumy 4.864,08 Eur najneskôr do 03.12.2013.

1.4. Po citácii § 497, § 499, § 502 ods. 1 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 1 ods. 2, § 2 písm. a),b), § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) súd prvej inštancie konštatoval spotrebiteľský charakter zmluvy v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, ktorá zároveň ako zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť dlh na istine úveru 4.609,36 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 2.453,77 Eur. Nakoľko žalobca nepreukázal doručenie vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru z 13.11.2013 ani upozornenie žalovaného na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, okresný súd dospel k záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru listom z 13.11.2013 bolo žalovanému doručené spolu so žalobou 25.07.2017 a k predčasnej splatnosti úveru došlo po 15. dni od jej doručenia žalovanému. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobcovi priznal úrok z omeškania 8,75 % ročne od 09.08.2017 a v časti úroku z omeškania od 24.10.2016 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 08.08.2017 žalobu zamietol. Rovnako zamietol žalobu v časti zaplataenia úroku vo výške 12,59 % ročne zo sumy 4.609,36 Eur od 24.10.2016 do zaplataenia, pretože dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Závazok dlžníka vrátiť veriteľovi úver je hlavným záväzkovým vzťahom. Úrokový záväzkový vzťah je vedľajším, akcesorickým záväzkom k hlavnému záväzku. Splnením hlavného záväzku alebo iným spôsobom jeho zániku zaniká i akcesorický záväzok úrokový (rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co 85/2013, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98). V ďalšej časti (bod 21. odôvodnenia) citoval § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

1.5. V bodoch 23 a 24 odôvodnenia citoval súd prvej inštancie § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2. Proti výroku o zamietnutí žaloby (III. výrok) rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) navrhnuć, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 12,59 % ročne zo sumy 4.609,36 Eur od 24.10.2016 do zaplataenia aj úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 4.609,36 Eur od 24.10.2016 do 08.08.2017 a priznal mu v plnom rozsahu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolateľ tvrdil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.). Legitímnosť nároku na zaplataenie úrokov vyplýva zo znenia § 502 a § 503 Obchodného zákonníka bez potreby duplicitných dojednaní v zmluve o úvere. Citoval právnu vetu z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Obo 143/98 z 01.07.2000 publikovaného v časopise Zo súdnej praxe pod č. 43/2000 s tvrdením, že závery prezentované súdom prvej inštancie v tomto rozhodnutí nemajú oporu ani pri krajne extenzívnom výklade. NS SR sa v uvedenom konaní nezaoberal prípustnosťou paralelného úročenia istiny úverovej pohľadávky popri úrokoch z omeškania. Aj rozhodnutie Krajského

súdu v Prešove (sp. zn. 3Co 85/2013, pozn. odvolacieho súdu), na ktoré poukazuje súd prvej inštancie označil za raritné a tendenčné, nezohľadňujúce ustálený doktrínálny výklad uvedený v zákonných ustanoveniach a konštantnú rozhodovaciu prax súdov SR a ČR. Argumentoval závermi rozsudku NS SR sp. zn. 3Obdo 67/2013 z 28.10.2014, v zmysle ktorého je potrebné dôsledne odlišovať záväzok platiť úroky ako odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov a nárok na úrok z omeškania. Podľa rozsudku NS ČR sp. zn. 33Odo 657/2005 (publikovaného pod C 5404) z 27.06.2007 právo veriteľa požadovať súčasne úroky z omeškania nie je dotknuté, keď pri peňažnej pôžičke možno platne dohodnúť zmluvné úroky nielen pre dobu jej splatnosti, ale aj pre dobu, kedy je dlžník s jej platením v omeškaní. Podľa rozsudku NS ČR sp. zn. 33Cdo/1401/2014 z 24.07.2014 úroky aj úroky z omeškania môžu byť veriteľom požadované vedľa seba bez ohľadu na skutočnosť, či ide alebo nejde o občianskoprávny vzťah. K rovnakému záveru dospel NS ČR v rozhodnutí sp. zn. 33Odo/518/2003 z 25.09.2003. Ďalej odvolateľ citoval z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/3939/2016 z 30.08.2017, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/65/2016 zo 16.02.2016, uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/146/2013 z 24.01.2014, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/186/2013 z 31.10.2013, rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11.10.2012 sp. zn. 14Co/83/2012, v zmysle ktorých má veriteľ pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov nárok na úrok z úveru aj na úrok z omeškania. Odvolateľ zdôraznil, že inštitút úroku je v právnej doktríne SR a ČR dlhodobo interpretovaný ako cena za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov. Dlžník má preto zásadne platiť úrok za skutočnú dobu užívania (bez ohľadu na termín splatnosti úveru), t. j. do doby reálneho vrátenia úveru veriteľovi. Aj v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka má veriteľ v prípade omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu právo požadovať popri plnení úroky z omeškania. Aj úroky, ktoré možno dohodnúť popri peňažnej pôžičke v zmysle § 658 Občianskeho zákonníka môžu existovať popri úrokoch z omeškania. Odvolateľ poukázal tiež na to, že postavenie dlžníka porušujúceho záväzok (nesplácanie úveru) je lepšie než jeho postavenie v prípade riadneho plnenia povinností.

2.2. V ďalšej časti odvolania odvolateľ tvrdil, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., a to s odkazom na § 151 ods. 1 C.s.p. Skutkové tvrdenia a listinné dôkazy predložené žalobcom neboli žalovaným spochybnené. Takéto konanie zo strany dlžníka nemôže chrániť súdna moc. Súd prvej inštancie svojím rozhodnutím umožnil žalovanému zmať pohľadávku, pričom nezohľadnil zjavne nespravodlivé dôsledky svojho rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi; dopustil sa absolútneho a nekritického favorizovania spotrebiteľa, ktoré sa vo všeobecnosti vymyká kontrole, je iracionálne a nelegitímne. Poukázal na odlišné stanovisko sudcu Ústavného súdu SR JUDr. Milana L'álíka v náleze sp. zn. I.ÚS 547/2012 z 24.10.2013 a sudcu JUDr. Rudolfa Tkáčika k uzneseniu sp. zn. III.ÚS 572/2017 z 20.09.2017.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril (§ 373 ods. 1 C.s.p.).

4. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec prejednal v medziach odvolania žalobcu (§ 380 ods. 1 C.s.p.), v rozsahu určenom ustanovením § 379 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie proti zamietajúcemu výroku (III. výrok) nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu v tejto časti s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu v odvolaní odvolací súd nižšie dopĺňa ďalšie dôvody. Závislý výrok o trovách konania (IV. výrok) odvolací súd musel zrušiť s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p.

5. Odvolacie námietky týkajúce sa vád v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavíť v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.).

6. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale

ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

7. Odborná verejnosť nedospela k jednoznačnému a zhodnému záveru, či veriteľovi patria zmluvne dohodnuté úroky aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. K tejto otázke konštantná, ustálená judikatúra vytvorená nie je. Odvolací súd pripomína, že za súčasť ustálenej judikatúry je pre účely jej záväznosti potrebné považovať určitý právny názor opakovane potvrdený najvyšším súdom (kedy ide o právny názor najvyššieho súdu, nie jedného jeho senátu). Významnú hodnotu má aj to, či bolo takéto rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, teda bolo pripomienkované predpokladaným spôsobom a odsúhlasené príslušným kolégiom, a je tak považované za súčasť ustálenej judikatúry v obdobných veciach. Nie každé súdne rozhodnutie spadá pod širší pojem judikatúry. Pojem judikatúra zahŕňa publikované (v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky) rozhodnutia dotýkajúce sa určitej otázky výkladu právnej normy, ktoré sú bezprostredne záväzné iba pre rozhodnutie v konkrétnej veci, neformálne z nich však často súdy vychádzajú. Publikovanie rozhodnutia v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky je výsledkom dlhodobejšieho procesu zahŕňajúceho riešenie konkrétnej právnej otázky nielen výkladom sporného ustanovenia súdmi, ale aj napr. akademickou obcou, čo ho odlišuje od bežne zverejneného anonymizovaného rozhodnutia.

7.1. Právny vzťah strán sporu sa z titulu absolútneho obchodu spravuje základnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, zároveň je však potrebné aplikovať tie ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Odvolací súd vo svojej odpovedi na argumentáciu odvolateľa o potrebe aplikácie § 502 a § 503 Obchodného zákonníka uvádza, že úrok z úveru patrí len za požičanie peňazí, ku ktorému po zániku zmluvného vzťahu nedochádza. Druhú vetu § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka nemožno interpretovať bez spojitosti s prvou vetou jeho ods. 1, podľa ktorej záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky zo splátky sú v prípade plnenia v splátkach splatné v deň splatnosti splátky (§ 503 ods. 2 Obchodného zákonníka), ak sa však má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú (§ 503 ods. 1 tretia veta Obchodného zákonníka). V zmysle § 503 Obch. zák. sú teda zmluvné úroky splatné spolu s istinou a doba ich splatnosti sa zhoduje s dobou splatnosti úveru, takže celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr zaplatením poslednej splátky úveru. Na tieto závery poukazujú aj viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, napr. sp. zn. 5Co/165/2013, 9Co/437/2013, 8Co/29/2013, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05.10.2016 sp. zn. 9Co/604/2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.11.2016 sp. zn. 25Co/615/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.05.2015 sp. zn. 16Co/322/2015, alebo rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.06.2015 sp. zn. 6Co/190/2014. Dôležité je poukázať aj na judikatúru, konkrétne rozhodnutie NS SR publikované ako R 59/98, v zmysle ktorého veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do dňa predčasnej splatnosti. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru dlžník stráca výhodu splátok a vzniká mu povinnosť zaplatiť dlh naraz. Veriteľ stráca nárok na úrok, ktorý by mu bol pri splácaní dlhu v splátkach platený dlhší čas (aj niekoľko rokov), na druhej strane získava nárok na zaplatenie celej istiny dlhu naraz a hneď (otázka reálnosti jeho okamžitej vymožitelnosti súvisí s predošlým skúmaním bonity klienta a so zabezpečením úveru). Napokon aj rozhodnutie obchodnoprávneho senátu NS SR sp. zn. 4Obo 143/1998 (vydané v počiatkoch právnej úpravy spotrebiteľského práva) poukazuje na to, že zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti dlhu je dlžník v omeškaní a vzniká jeho povinnosť platiť úroky z omeškania.

8. Na rozdiel od odvolateľa odvolací súd nezistil, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 C.s.p. Aj keď žalovaný nespochybnil skutkové tvrdenia a listinné dôkazy predložené žalobcom, povinnosťou okresného súdu bolo postupovať v súlade s prvým dielom druhej hlavy tretej časti C.s.p. (spory s ochranou slabšej strany - spotrebiteľské spory). Pre túto právnu úpravu je charakteristické, že protežuje vybranú sporovú stranu, čím vzbudzuje dojem zdanlivého rozporu s princípom rovnosti strán (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 1014). Systém ochrany zavedený nielen vnútroštátnou právnou úpravou, ale aj unijným právom (napr. Smernicou rady 93/13/EHS) vychádza z myšlienky znevýhodneného postavenia spotrebiteľa, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu aj o úroveň jeho informovanosti. Súd prvej inštancie sa preto nedopustil absolútneho a nekritického favorizovania spotrebiteľa, ktoré sa vo všeobecnosti vymyká kontrole, je iracionálne a nelegitímne ako tvrdí odvolateľ.

9. Odvolací súd zrušil závislý výrok o trovách konania súdu prvej inštancie, nakoľko nebol riadne zdôvodnený. Okresný súd v odôvodnení trov konania iba citoval § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. bez vysvetlenia, či a z akých dôvodov túto právnu úpravu aplikoval vzhľadom na obsah jeho meritórneho rozhodnutia.

10. V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne o trovách celého, teda aj odvolacieho konania (396 ods. 3 C.s.p.).

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posl. veta).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posl. veta).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).